

św. Olaf II Haraldsson (995-1030) król Norwegii, męczennik

Czytanie brewiarzowe na 29 lipca

Olaf Haraldson urodził się w 995 roku. Jego ojcem był Harald Harfagre. Olaf w młodości brał udział w wyprawach Wikingów na Anglię i tam zapoznał się z chrześcijaństwem. Miał przyjąć chrzest w 1014 roku w Rouen (Francja). Po powrocie do kraju musiał walczyć o tron z uzurpatorami. Pokonał ich (1016) i został panem całego kraju. Podanie głosi, że Olaf miał brata, Hakona, który miał również pretensje do norweskiego tronu. Obaj bracia spieszyli się więc na wyścigi z Anglii do Norwegii, by zająć tron. Olaf prześcignął brata, co było zapowiedzią tego, że zwycięży go również w walce o tron. Tak się też stało (1016).

Zaraz na początku swoich rządów Olaf zaczął niszczyć pogaństwo i wprowadzać chrześcijaństwo. Sprawdził zewsząd kapłanów i zakonników. Miał wystawić wiele kościołów. Wprowadził zwyczaje i ustawodawstwo chrześcijańskie. Nie poszło mu to łatwo. Napotykał na silny opór, ale dzieła dokonał. Musiał bronić niezawisłości kraju od króla duńskiego, Kanuta. Tu jednak przegrał, gdyż wszyscy jego przeciwnicy połączyli się ze sobą i przyłączyli się do wojsk duńskich. Olaf bronił się do ostatka z garstką wiernych rycerzy. Musiał jednak ulec. Zginął w bitwie w Stiklestad pod Nidaros 29 lipca 1030 roku.

Na miejscu jego śmierci wystawiono w roku 1075 drewnianą kaplicę, a potem kamienny kościół pod jego wezwaniem. Także w Nidaros (dzisiejsze Trondheim) wystawiono później ku jego czci katedrę. Tam też postawiono mu okazały, wykładany złotem grobowiec. Kiedy Norwegia przyjęła protestantyzm (1537), drogie relikwie św. Olafa wywieziono do Danii i tam zaginęły bezpowrotnie. Zaraz po śmierci przy grobie św. Olafa wierni zaczęli doznawać szczególnych łask. Na ich skutek biskup Grimkel w 1031 roku ogłosił św. Olafa męczennikiem. Do roku 1532 grób św. Olafa był narodowym sanktuarium. Olaf miał wystawione kościoły ku swojej czci także w Anglii oraz w Szwecji. Odbierał cześć nie tylko jako pierwszy król chrześcijański w Norwegii, ale również jako pierwszy prawodawca tego kraju. Dlatego ikonografia przedstawia go najczęściej siedzącego na tronie i trzymającego w ręku Ewangelię jako kodeks prawa chrześcijańskie.

Święci w Polsce i ich kult w świetle historii

<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>

<https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/07-29b.php3>

1. Rzym, Ob w baz. śś. Ambrożego i Karola; P1770722- 26.III. '12
2. Włocławek, wiz. w Muzeum Diecezjalnym.

zdjęcia: Jan Nitecki